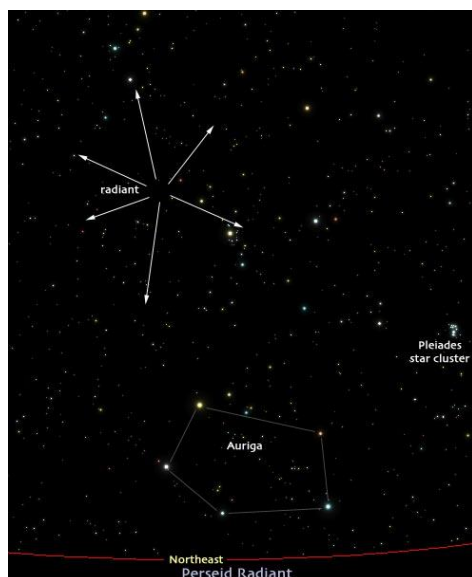


## PERSEIDY 2019

Perseidy to jedno z bardziej spektakularnych wydarzeń, które możemy podziwiać na sferze niebieskiej. To jeden z rojów meteorów, jednak bardzo obfity. Zjawisko polegające na wpadaniu w naszą atmosferę pozostałości po komecie – okruchów wielkości ziarenka piasku tzw. meteoroidów. Zostawiany po nich ślad to meteory. Nazwa Perseidy wiąże się z miejscem ich radiantu na niebie – czyli można powiedzieć punktu, w którym przecinają się przedłużone drogi pojawiających się meteorów.



Źródło: <https://www.imo.net>

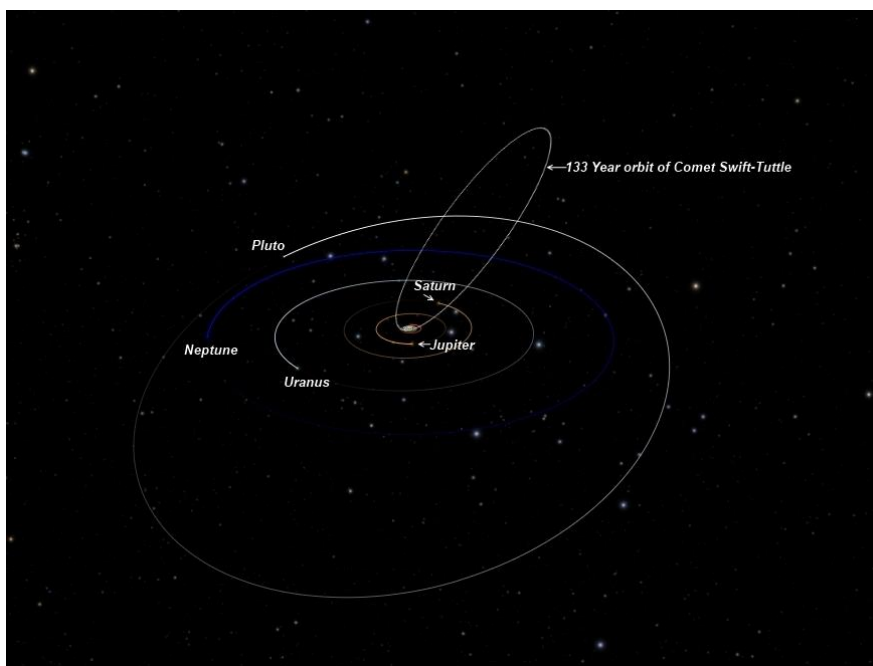


Źródło: *Sky & Telescope*

Radiant tegoż roju obserwuje się na gwiazdozbiore Perseusza i stąd nazwa Perseidy.

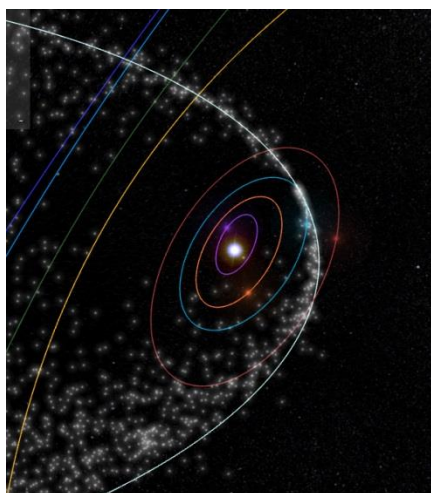
W okresie około 13 sierpnia, co roku dochodzi do przecięcia się orbity naszej planety z orbitą pozostałości po komecie 109P/Swift-Tuttle.

Jest to kometa okresowa, która powraca, co 133 lat na Ziemi firmament. Ostatnio odwiedziła nas w roku 1992. Skutkowało to oczywiście bardziej efektownymi zjawiskami meteorowymi w latach 90-tych.



Źródło: <https://medium.com/>

W 2019 roku **maksimum** roju przewidywane jest **13 sierpnia** w godzinach od 2 do 15 UT, a więc **od godz. 4 do godz. 17**. Są, to zatem warunki, złe do obserwacji, bo jest widno. Planowane pokazy zaleca się w nocy z 12/13 – przed świtem, bądź wieczorem przed nocą z 13/14 sierpnia.



Opracowanie: na podstawie IMO

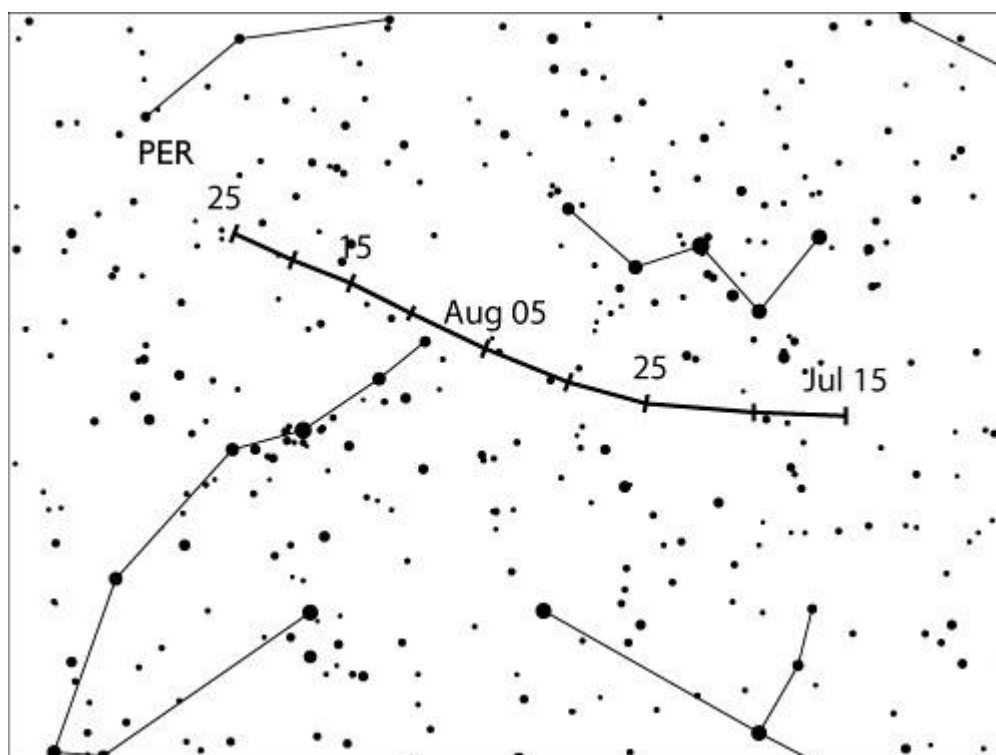


Meteor, z prawej strony Perseusz,  
Zgierz, 12.08.2012, godz. 23:19, fot. R. Jabłoński

Prędkość, która dla tego roju dochodzi do 60km/s, powoduje wywołanie tarcia o powietrze, a to skutkuje spalaniem się drobnutkich fragmentów roju. Następstwem tego są widoczne jasne smugi na niebie.

Perseidy obserwowane są od około 2000 lat. Najdawniejsze wzmianki o obserwacjach pochodzą z Dalekiego Wschodu. Perseidy nazwane są czasami „Łzami świętego Wawrzyńca”, a to wiąże się z jego śmiercią, która datowana jest na 10 sierpnie 258 roku n.e.

Rój można obserwować już od 17 lipca, a pojedyncze meteory udaje się dostrzec jeszcze do 24 sierpnia. Radiant roju w tym okresie przemieszcza się na tle trzech konstelacji. Początkowo znajduje się w gwiazdozbiórce Kasjopei, dalej Perseusza, a następnie gwiazdozbiór Żyrafy.



*Opracowanie na podst. IMO.*

Perseidy to bardzo wdzięczne meteory, do obserwacji. Przeciętna liczba możliwych do zaobserwowania rozbłysków to 100 szt. na godz.. Tak podają dane katalogowe. W praktyce w okolicach wiejskich liczba ta waha się od 50-75 sztuk na godz.. Jednak należy tu uwzględnić miejsce obserwacji, jak również czas bliski największego nasilenia – maksimum. Warto dodać, że w tym sierpniowym okresie konstelacja Perseusza po zachodzie Słońca znajduje się nisko nad horyzontem (około godziny po zachodzie, a więc po godz. 21 mamy go zaledwie 10 stopni nad horyzontem). Z uwagi na to, często dopiero w późniejszych godzinach, można dostrzec większą ilość meteorów.

W podziwianiu tego roju **będzie przeszkadzał także Księżyc**. Jest on tej nocy (z 12/13 sierpnia oświetlony w ponad 93% - zbliża się do pełni. Będzie rozświetlał zatem niebo południowe, a zajdzie dopiero po północy (po godz. 2). Warto również dodać, że dość blisko – zaledwie około 5 stopni z jego prawej strony znajdować będzie się **planeta Saturn**, znacznie dale po tej samej stronie również Jowisz.

Z naukowego punktu należy jeszcze odróżnić nasze sierpniowe „spadające gwiazdy” od innych rojów.

*Oprócz Perseidów widzimy następujące towarzyszące roje:*

- północne delta Akwarydy, radiant-gwiazdozbiór Wodnika (NDA), 15 lipca – 25 sierpnia, maksimum 28 lipca;
- alfa Kaprikornidy, radiant-gwiazdozbiór Koziorożca (CAP), 3 lipca – 15 sierpnia, maksimum 30 lipca;
- eta Eridanidy, radiant-gwiazdozbiór Erydanu (ERI), 31 lipca – 17 sierpnia, maksimum 5 sierpnia;
- beta Perseidy, radiant-gwiazdozbiór Perseusza (BPE), 24 lipca – 20 sierpnia, maksimum 7 sierpnia;
- kappa Cygnidy, radiant-gwiazdozbiór Łabędzia (KCG), 3 sierpnia – 31 sierpnia, maksimum 18 sierpnia;
- północne jota Akwarydy, radiant-gwiazdozbiór Wodnika (NIA), 11 sierpnia – 31 sierpnia, maksimum 20 sierpnia

Obserwacje rojów meteorów nie wymagają sprzętu astronomicznego. Wystarczy skierować wzrok w stronę nieba. Oczywiście ilość zaobserwowanych „gwiazd” będzie uzależniona również od warunków pogodowych.

**Udanych obserwacji!**